

Vámos György: Nagyon ciki

2012 december 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A magyar csodálatos nyelv, egy külföldi számára elég nehezen megtanulható, bár van, amikor mi is nehezen boldogulunk vele. Id?nként olyan érzése támad a honpolgárnak, hogy kialakulóban van egy szörnyszülemény, egy újfajta értelmezési stílus. Nem tudjuk, mit beszélnek. A „víz kiver” ett?l a borzalmas állapottól! „Nehogy már” így legyen!

A „b…meg” köt?szóvá vált, „kúlos” használni. „Köcsög”, érted „má’”? Csodálatos szép, népi motívumokkal díszített köcsögök, ha tudnák, mire használják nevüket?! „Nagyon nagy arc vagy”, ahogy „lefikáztad” (undorító!) a „kajmánt” (a zsidót) – ez már egyenesen tragikus! „Bekattant” közben, valami rettenetes „bunkón” beszélünk, közben azt hisszük talán, ez a „cream min?ség”, amelyet el?adunk úton-útfélen. No ez az, amit?l „lemegyek hídba”, így aztán „kimondom az ?szintét”, lebunkósítottuk a magyar nyelvet.



Az egykori párttitkár elvtárs komcsizik a parlamentben, majd „megmondja ?szintén” – képzeljük csak el, mi is lenne, ha nem ?szintén beszélne. Sok-sok teend? között azért van mód egy kis „okosságra” is, mondjuk számlagyárat m?ködtetni vagy „offshortozni”, ahogy hallom a tévében a magával roppant elégedett m?sorvezet?t?l. Ki kéne már menni „Münkenbe”, mert ott nagyon „frankó” dolgokat lehet „l?ni”! Ezt egy „nagy arc”, mesélte, aki tudja az összes „okosságot”. „Tök zsír” dolgokat lehet ciházni. Ugye milyen ciki ez az egész „kiskezitcsókolom”? Nem tudom igazán használni a –ban, -ben, -ba, -be ragokat sem, de érthet?, mert „tudatomon kívül vagyok”.

Állok valahol egy kirakat el?tt, s egyszer csak megszólal mellettem egy nagyokos pufidzsekis, fején a Robin Hoodról elnevezett irhasapkával, dzsekije alól kilógó zakóval – „te, figyusz, mi lehet ebben az órában elrejtve, hogy ennyibe kerül?” „Pofám leszakad”, cseng a fülembe az egykori katonasági szakzsargon, és megállapítom, hogy lassan tolmács kell (tisztelet a kivételnek!) majdnem minden nyilatkozó mellé, hogy megértsük, mit is akar kommunikálni. Elfelejtettünk volna magyarul? „Ne má’!” Sajnos az ország házában is tetten érhet? a színvonalromlás: „gyere ki, majd megbeszéljük”, mondta egy konfliktushelyzetben az egyik legnagyobb agy, aki egyébként az ordas eszmék terjesztésében is jeleskedik. Sokan persze nem is értik, mir?l van szó, csak „kamilláznak” (értetlenül bámulnak). „Tök állat”, s?t, „tök jó” volt Marci, a képvisel?, mert „felhabosította” a világsajtót, ahogy leoltotta a kormánytagok és a képvisel?k származását a pariban (a parlamentben). Vágod a témát? „Nagyon király volt a csávó”, elfelejtette „kinyomni, hogy az öregje diplomata volt kilencven el?tt”. „Frankó volt, ahogy leoltott mindenkit”. A vizünket meg a földjeinket akarják mindenhol, de „nem kell parázni”! Az IMF csak a mi „lénkre megy rá, azért, hogy megszívassanak” bennünket. Ezt a „rizsát nem kajáljuk”, s?t, „sasolunk, nehogy már majerkodjanak” nálunk. Nagyon „nagy mákunk” volt, hogy jött a kétharmad. Bajnaiéknak már nagyon „nagy volt az arcuk”, de mi voltunk az „ászok, érted, kiscsávó?” Török Zsolt meg jó lenne, ha „eldugulnál, kussolj be már” végre! „Vágod, itt nem lehetsz ász”, mert ez a mi országunk.

Ugye, mindezt másképp is lehetne mondani, de hol van már Arany, Mikszáth, Jókai világa? Fényévnyire! Az érthetetlen szlengben pedig lassan elsüllyedünk, mint a mocsárban. Pet?fi népe, Kossuth és Széchenyi gondolatai már lassan ismeretlenné válnak. Ki ismeri már Bibó gondolatait, így aztán gyorsan fejezzük be Radnóti rövid gondolatával: nekem szül?hazám…

Nekünk pedig nem maradt már lassan más, csak annyi, hogy éberen kell figyelnünk minden szellemi nagyságunkat, nehogy véletlenül kiderüljön róla, hogy kett?s állampolgár! Esetleg lehetnek a magyar mellett tótok, rácok, szerbek, ne adj' Isten, zsidók! A csodálatos, igaz magyar nyelvezet pedig nemzetbiztonsági kockázatot jelenthet egy-egy nagyon nagy arc – nélküli – számára. Az anyanyelvrondítás pedig az egyik legnagyobb b?n egy nemzet számára.

Vámos György - magyarhirlap.hu



Ajánló